

三國演義

อนาคต “อยู่ยาก” หากฉลาดแค่ด้านเดียว

ฉลาด
รอบด้าน



สามก๊ก



เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป
คำนิยมโดย ฯณคุณ จิตต์อิสระ



อภยากรู
เรื่อง
จีน



สุขภาพใจ

ฉลาดรอบด้าน ด้วยวิกิสามก๊ก



คลิกสั่งซื้อได้ที่นี้



@booktime

ฉลาดรอบด้านด้วยวิถีสามก๊ก เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

พิมพ์ครั้งที่ 1 : ตุลาคม 2563
จัดพิมพ์โดย : สำนักพิมพ์สุขภาพใจ
บริษัท บুদ্ধิ ไท้ม จำกัด
ประธานกรรมการบริหาร : บัญชา เฉลิมชัยกิจ
กรรมการผู้จัดการ : โชนรังสี เฉลิมชัยกิจ
ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : อลิ้น เฉลิมชัยกิจ
บรรณาธิการบริหาร : วรุตม์ ทองเชื้อ
บรรณาธิการ : กัญญา ชะเอมเทศ, รุจี บุญยมาลิก
ออกแบบปก : อนุรักษ์ ภาคีแพทย์
ศิลปกรรม : สุดาวรัตน์ ไสสอง
ฝ่ายการตลาด : อัครณัฐ ชุมนุ่ม
ฝ่ายขาย : มนูญชยา ศิริวงษ์
ฝ่ายโรงพิมพ์ : สุรินทร์ บุระณา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป.

ฉลาดรอบด้านด้วยวิถีสามก๊ก.-- กรุงเทพฯ : บুদ্ধิ ไท้ม, 2563.

128 หน้า.

1. นวนิยายจีน--ประวัติและวิจารณ์. I. ศรีนทิพย์ จอมศิริวัฒนา, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.

895.1309

ISBN 978-616-14-0329-4

พิมพ์ที่ : บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด

จัดจำหน่าย : สายส่งสุขภาพใจ บริษัท บুদ্ধิ ไท้ม จำกัด

214 ซ. พระรามที่ 2 ซอย 38 ถ. พระราม 2 แขวงบางมด เขตจอมทอง กรุงเทพฯ 10150

โทรศัพท์ 0-2415-2621, 0-2415-6507 โทรสาร 0-2416-7744

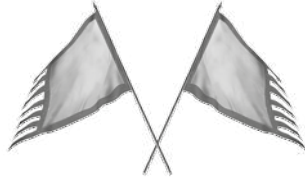
แนะนำเพิ่มเติมติดต่อ :✉ editor@booktime.co.th



www.booktime.co.th



SukkhapabjaiPUB



คำอุทิศ

ขออุทิศคุณความดีในหนังสือเล่มนี้ให้กับ
อากงเกี้ยก แซ่ตั้ง
ผู้เป็นครูวรรณกรรมจีนคนแรก
ในชีวิตของข้าพเจ้า



คำนิยม



ตั้งแต่ผมอ่าน “สามก๊ก” ในวัยเยาว์ ชีวิตไม่เคยพบทางตัน หันทางใด ล้วนแล้วแต่สว่างทั้งแปดทิศ การต่อสู้ซึ่งไหวซึ่งพริบในเกมการเมือง ที่เขาวากันว่าคือการศึกษาที่ไม่มองเลือด หรือแม้จะเป็นการงานใดๆ ไม่ว่าจะยากเย็นเพียงใด ย่อมมีชัยได้ด้วยกลยุทธ์ แต่หากมีเป้าหมายดี แต่ไร้กลยุทธ์ ก็เหมือนประสงค์จะเดินทางไปเหนือแต่ซัปรถมุ่งลงใต้ ยิ่งแรง ยิ่งเร็วก็ยิ่งล้ำ ยิ่งห่างไกลจุดหมาย เพราะกลยุทธ์ทำให้การไปถึงเป้าหมายชัดและลัดสั้น ผู้นำที่ศึกษากลยุทธ์อย่างแท้จริงจะไม่มีวันอับจนปัญญา หากไม่พ่ายต่อสิ่งหนึ่งเสียก่อน สิ่งนั้นหาใช่สิ่งใดไม่ นอกเสียจาก “อารมณ์”

“อารมณ์” มาจาก “ตัวตน” มาจากการบ่มเพาะของประสบการณ์ จากภูมิหลัง จากบริบทคนรอบข้าง และจากทัศนคติที่วินิจฉัยสถานการณ์ ทะลุปรุโปร่งเพียงใด ผู้นำหลายคนที่เก่งกาจแต่กลับไม่มีที่ให้ยืน เพราะเหตุแห่งใจที่พลาดเวลาทางอารมณ์ใช้ใหม่

“อารมณ์” แห่งตัวตน จึงเป็น “ศัตรู” ที่น่ากลัวที่สุดสำหรับผู้นำเชิงกลยุทธ์ ดุจเดียวกับกลยุทธ์ที่บอกว่า ถ้าหากจะชนะจอมทัพที่ยิ่งใหญ่ ต้องยั่วยุให้อารมณ์เสีย ใครคุมอารมณ์ในใจตนเองไม่ได้ ย่อมคุมชัยชนะไม่ได้

สิ่งที่เป็นศัตรูที่ร้ายกาจ แท้จริงคืออารมณ์ของเราเอง จะเอาชนะศึกทั้งปวงต้องเริ่มจากเอาชนะใจตัวเองให้ได้ แล้วจะชนะอย่างไร

คำตอบอยู่ในหนังสือเล่มนี้แล้วทั้งสิ้น

“จงหักเหอกเป็นดอกไม้” คือคำที่ผมคิดว่าใช่ เมื่อผมอ่านหนังสือเล่มนี้ แม้ว่าคุ้นเคยกับอาจารย์เปี่ยมผ่านความคิดสามก๊กมาหลายปี ครานี้ขยับมาเขียนคำนิยมให้ ได้เห็นมุมมองที่คาดไม่ถึง เรื่องที่ง่ายที่สุด แต่กลับเป็นเรื่องที่ยากที่สุด อารมณ์คือธาตุลม หมุนเวียนเปลี่ยนแปลง

อัดอั้น ทะลุทะลวง แปรผันไร้ลักษณะ การจะจัดการอหังการของอารมณ์ของ
ขุนศึก จอมทัพ จอมคนทั้งปวง อัดตายอ้อมมิใช่อุปสรรค แต่เป็นอุปกรณ์ไต่เต้า
ไปสู่ความสำเร็จ

หนังสือเล่มนี้ทำให้มองคนให้ขาด ใช้คนให้ฉลาด และไม่พลาดตัดสินใจผิด
เพราะอารมณ์

ตัวตนยุคใหม่เป็น “ตัวตนเสมือนจริง” สะท้อนบุคลิกของสังคม ไม่ว่าจะ
ยุคสมัยไหนก็ปรากฏว่าความได้เปรียบด้วยความฉลาดทางอารมณ์ เป็นความ
สามารถที่ยิ่งยวด ยิ่งเก่งได้อีกหากยิ่งลดอัตตา เหนือกว่าด้วยการสร้างความ
น่าเชื่อถือให้เกิดขึ้น

คนขาดเหตุผลย่อมขาดปัญญา คนชอบใช้อารมณ์โกรธคือคนที่ขาดสติ
ดังนั้น คนที่ขาดทั้งสติและปัญญา่อมยากจะก้าวสู่ความสำเร็จ ทั้งการทำงาน
และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ดังนั้น หนังสือเล่มนี้จึงถอดรหัสของการแก้วิกฤตด้วย
ทัศนคติเชิงบวก ทำให้คนก้าวหน้าเกินคาดเพราะบูรณาการความรู้

หลายครั้ง ผมเคยเจอผู้ใหญ่หลายคนที่มีอำนาจและเงินทองมากมาย
ที่ต้องเสียใจไปตลอดชีวิตเพราะความสนุกชั่ววูบ หรือใช้อารมณ์โกรธเพียง
ครั้งเดียว ทำให้คนที่เห็นไม่อาจยอมรับ หรือคนที่ถูกกระทำกลับแค้นฝังใจ
คอยแก้แค้นเพราะเสียหน้า เรื่องใหญ่ๆ ที่ตั้งใจทำกลับล่มสลายไปเพียงเพราะ
ใช้อารมณ์ไม่เป็น

อารมณ์มีทั้งบวกและลบ ถ้าบริหารให้ถูกทิศถูกทาง เราเรียกว่า *ความ
ฉลาดทางอารมณ์ EQ (Emotional Quotient)* ซึ่งคนจะประสบความสำเร็จ
มีอาจไม่มีทีมที่เข้มแข็ง หลายคนในสามก๊กมีทุกอย่างพร้อมแต่ไม่ก้าวหน้า
เพราะไม่มีคนคบ คบแล้วไม่จริงใจ ใช้คนไม่เป็น ไม่ให้ความสำคัญกับเขาหรือ
ไม่ไว้หน้าเขา

คนจะเป็นใหญ่ถ้าไร้เพื่อน ไร้พวก ไร้โอกาสก้าวหน้า เหมือนคำกล่าวที่ว่า
Connection is power “สายสัมพันธ์คืออำนาจ” มีพวกพ้องเพื่อนฝูงคือพลัง
อำนาจที่ทำให้เกิดความสำเร็จ เพราะสายสัมพันธ์อันยอดเยี่ยม

นอกจากนี้ สิ่งที่ผมได้มากที่สุดอย่างไม่น่าเชื่อในการอ่านสามก๊กผ่านงานของ อ.เปี่ยม คือเรื่องคุณธรรม ซึ่งถือว่าเป็นญาณทัศนะหลักของชีวิต หากเก่งกาจแต่ปราศจากคุณธรรมคือล้มเหลว เพราะอะไรหรือครับ เพราะคนจำนวนมากเมื่อมีอำนาจแล้วมักหลงในตัวเอง ทำให้ใช้อำนาจบาตรใหญ่ไปในทางที่ตามใจตนเองมากเกินไปแล้วก็กระทบต่อผู้อยู่เบื้องล่าง

นักคิดเชิงบวกคือคนที่มองทุกอย่างด้วยปัญญา และทำให้ปัญหานั้นไปสู่การสร้างนวัตกรรม ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน อีกด้านที่ผู้นำเชิงกลยุทธ์พึงตระหนักคือ ชีวิตไม่ก้าวหน้าเพราะอวดฉลาดมากเกินไป และเรื่องสุดท้ายที่ทำให้ยอดคนทั้งหลายไปถึงดวงดาวมิได้ คือไม่ตระหนักถึงหลักที่ว่า อนาคตไม่ไกลหากไม่ใส่ใจสุขภาพแข็งแรง สุขภาพจึงเป็นอารมณ์สำคัญสำหรับนักปราชญ์ ถ้าอยากฉลาดจงยั้งหยัดอ่านหนังสือเล่มนี้ให้จบ ท่านจะได้ครบทุกอย่างตั้งใจหมาย

ด้วยจิตคารวะต่อปัญญาบูรพาจารย์
แทนคุณ จิตต์อิสระ
ผู้อำนวยการสถาบันธรรมมาตา

จากใจนักเขียน



หลายคนอาจจะคิดว่าสามก๊กเป็นเรื่องไกลตัว บางคนคิดว่าเป็นเรื่องของผู้นำ นักบริหาร ไม่ได้เกี่ยวข้องกับอันใดกับคนธรรมดา สำหรับผมกลับมองว่าสามก๊กคือ “ภูมิปัญญา” ที่ใครก็เข้าถึงได้ ไม่ต้องมีฐานันดรหรือชนชั้น เพราะภูมิปัญญาคือความรู้ที่ได้ตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น

ด้วยเหตุนี้ผมจึงเขียน “ฉลาดรอบด้านด้วยวิถีสามก๊ก” ขึ้นมาเพื่อที่จะบอกให้หลายๆ คนทราบว่า สามก๊ก คือภูมิปัญญาของจีนที่มีคุณค่า สามารถนำมาปรับใช้ในการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับยุคสมัย โดยใช้หลัก 6 Q ซึ่งประกอบไปด้วย

ความฉลาดทางสติปัญญา (Intelligence Quotient : IQ)

ความฉลาดในการแก้ปัญหา (Adversity Quotient : AQ)

ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient : EQ)

ความฉลาดทางจริยธรรม (Moral Quotient : MQ)

ความฉลาดทางความคิดสร้างสรรค์ (Creativity Quotient : CQ)

ความฉลาดในการเรียนรู้ (Play Quotient : PQ)

นอกจากนี้ผมขอเพิ่มอีกหนึ่งความฉลาดนั่นคือ ความฉลาดในการดูแลสุขภาพ (Health Quotient : HQ) รวมแล้วเป็น 7 ความฉลาดมาอธิบายแนวทางในการพัฒนาบุคลากรแต่ละคนเพื่อให้ทุกคนสามารถพัฒนาตนเองได้แบบสมดุลซึ่งจะนำความสุขและความสำเร็จมาให้

สำหรับหนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาทั้งหมด 30 ตอน โดยยกเหตุการณ์ต่างๆ หรือประวัติของบุคคลในสามก๊ก มาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบเพื่อชี้ให้เห็นว่าการมีความฉลาดบางอย่างที่สูงเกินไปจะทำให้ชีวิตลุ่มหลงหรือปราศจากความสุขในทางตรงกันข้ามหากมีน้อยจนไม่สมดุลก็อาจทำให้ชีวิตต้องลุ่มลุ่มคลุกคลานยากที่จะประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ผมยังได้ออกแบบการ์ดความฉลาดรอบด้านเพื่อค้นหาศักยภาพ

ของแต่ละบุคคลว่าเป็นเช่นไร มีความฉลาดด้านใดสูงสุดหรือด้านใดที่จะต้องแก้ไขปรับปรุง เพื่อที่จะได้ฉลาดอย่างสมดุลในทุกๆ ด้าน หากมีความไม่สมดุลเกิดขึ้นก็มีแนวทางในการแก้ไขเพื่อพัฒนาตนเองให้เป็นคนเก่งที่มีความสุข

สำหรับคุณผู้อ่านที่สนใจต้องการทดสอบความแม่นยำหรือต้องการเรียนรู้เพื่อนำไปปรับใช้ สามารถโทรมาหาผมได้ที่ 081-985-7528 หรือคุยกับผมทางเฟซบุ๊กได้ เนื่องจากการ์ดดังกล่าวผมต้องสั่งทำพิเศษสำหรับผู้ที่สนใจนำไปต่อยอดในการพัฒนาบุคลากรหรือต้องการพัฒนาตนเอง จึงไม่ได้วางจำหน่ายคู่กับหนังสือเล่มนี้

สุดท้ายผมต้องขอขอบคุณทุกแรงใจที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ปรากฏสู่สายตาสาธารณชน กราบเท้าคุณแม่จรรยาลักษณ์และคุณพ่อโกศล คุณากรประทีป ผู้สร้างผมให้เป็นนักเขียน และบุคคลที่ต้องกราบขอบพระคุณอีกผู้หนึ่งก็คือเจ้าพระยาพระคลัง (หน) และคณะของท่านซึ่งเป็นผู้แปลสามก๊กฉบับภาษาจีนให้กลายเป็นภาษาไทยสร้างสรรค์ความรู้อันประเสริฐให้ดำรงอยู่ในสังคมไทยมากกว่า 200 ปี รวมไปถึงท่านหลอกว่านจง ผู้รจนาวรรณกรรมเพชรน้ำหนึ่งจนนงดงามเป็นประกายเจิดจรัสมาหลายศตวรรษและที่ลืมไม่ได้คือน้องฮัน ด.ช.สุรศักดิ์ คุณากรประทีป เจ้าตัวน้อยที่เป็นแรงบันดาลใจสำคัญของผม หากผลงานเล่มนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ต้องขออภัย ณ ที่นี้ด้วย

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

สารบัญ

บทที่ 1	สร้างความได้เปรียบด้วยความฉลาดทางอารมณ์	12
บทที่ 2	พัฒนา IQ ด้วยการแก้ปัญหาต่างๆ	16
บทที่ 3	เก่งได้อีกหากลดอดีต.....	20
บทที่ 4	เหนือความเก่งกาจคือความน่าเชื่อถือ	24
บทที่ 5	แก้วิกฤตด้วยทัศนคติเชิงบวก	27
บทที่ 6	ชีวิตสิ้นสุดเพราะควบคุมความอยากไม่ได้	31
บทที่ 7	แค่ฉลาดยังไม่พอสอดใจมั่นก้าวถึงจะรุ่ง.....	35
บทที่ 8	คืนหอกปักอกด้วยความฉลาดทางอารมณ์	39
บทที่ 9	ชีวิตล้มเหลวเพราะเก่งกาจแต่ขาดคุณธรรม	43
บทที่ 10	ลงมือทำดีกว่ายึดติดตำรา.....	47
บทที่ 11	ปัญหานำไปสู่การสร้างนวัตกรรม.....	51
บทที่ 12	ค้นหาศักยภาพด้วยกิจกรรมยามว่าง.....	54
บทที่ 13	เก่งกาจแต่กลับไม่มีที่ให้ยืน.....	58
บทที่ 14	ชีวิตไม่ก้าวหน้าเพราะอวดฉลาดมากเกินไป.....	62
บทที่ 15	อนาคตยังอีกไกลหากสุขภาพแข็งแรง.....	66
บทที่ 16	ล้มสลายเพราะใช้ชีวิตเสเพล.....	69
บทที่ 17	ลดความดันทุรังลงไปบ้าง ชีวิตจะดีขึ้น	73
บทที่ 18	อนาคตไกลเพราะใฝ่ดี.....	77
บทที่ 19	เปลี่ยนแรงกดดันเป็นพลังฟันฝ่าอุปสรรค	81
บทที่ 20	ก้าวหน้าได้อีก หากรู้จักกาลเทศะ.....	85
บทที่ 21	ทุกอย่างสะดุด เพราะความสนุกชั่วคราว.....	88
บทที่ 22	ก้าวหน้าเกินคาดเพราะบูรณาการความรู้	91
บทที่ 23	ชนะไม่ได้หากไม่ไว้ใจกัน.....	95

บทที่ 24	หากรู้จักหักห้ามใจ ชีวิตไปได้ไกลอย่างแน่นอน.....	99
บทที่ 25	สำเร็จได้เพราะคอนเน็คชั่นเยี่ยม.....	103
บทที่ 26	เก่งได้อีกถ้าไม่ยอมหยุดพัฒนา EQ.....	107
บทที่ 27	อยากรุ่งต้องทำให้เจ้านายยอมรับ.....	111
บทที่ 28	ความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ อย่างไรก็โตยาก.....	114
บทที่ 29	ฝีมือไม่ต้องถึงขั้น แคนยารักก็เกินพอ.....	119
บทที่ 30	ชีวิตจริงไม่มีสูตรสำเร็จตายตัว.....	123



- តោប៉ី -



บทที่ 1

สร้างความได้เปรียบ ด้วยความฉลาดทางอารมณ์



ในบรรดาสุดยอดผู้นำในสามก๊กทั้ง 3 คน (เล่าปี่ โจโฉ ซุนกวน) หากมองในมิติความสามารถทั้งบุนและบู เล่าปี่ด้อยกว่าโจโฉ หรือในมิติการบริหารคน การพัฒนาบุคลากร เล่าปี่ด้อยกว่าซุนกวน

มองผิวเผินจะพบว่าเล่าปี่ไม่มีความเก่งกาจหรือโดดเด่นในสิ่งใด แต่ถ้าเราพิจารณาให้ดีจะพบว่าเล่าปี่มี EQ (Emotional Quotient) หรือความฉลาดทางอารมณ์ที่สูงกว่าผู้นำคนอื่นๆ ในสามก๊ก

ในยุคสามก๊กคือยุคแห่งการต่อสู้และช่วงชิง ใครที่พ่ายแพ้ส่วนใหญ่จะต้องตาย ทว่าเล่าปี่กลับเป็นข้อยกเว้น!!! เพราะความฉลาดทางอารมณ์ทำให้เขาสามารถอยู่รอดได้ทั้งที่พ่ายแพ้มาเกือบทั้งชีวิต

ความฉลาดทางอารมณ์คือหนึ่งในกุญแจสำคัญของเล่าปี่ ทำให้เล่าปี่เป็นคนที่ควบคุมอารมณ์เก่ง มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ ทั้งยังยืดหยุ่น รู้จักจังหวะถอยและบุก

เขายอมขัดกับโจโฉเพราะลิโป้ ทว่าลิโป้ทดแทนบุญคุณเล่าปี่ด้วยการยึดเมืองซีจิว เล่าปี่ยอมอดทน “บากหน้า” มาขอพึ่งลิโป้ เพื่อรอจังหวะที่เหมาะสม

เมื่อเล่าปี่และลิโป้มีข้อพิพาทกัน เล่าปี่พ่ายแพ้ลิโป้ จึงกล้ำกลืนไปขอความช่วยเหลือจากโจโฉ ซึ่งเป็นโจทย์เก่า

จากนั้นเล่าปี่จึงยกทัพไปปราบอ้วนสุด น้องอ้วนเสี้ยว แล้วจึงยึดเมืองซีจิวเป็นที่มั่นเพื่อปราบโจโฉ และช่วยเหลือพระเจ้าเหี้ยนเต้ จากนั้นจึงไปขอความช่วยเหลืออ้วนเสี้ยวให้ร่วมต้านโจโฉ (ทั้งที่ก่อนหน้านี้เล่าปี่เป็นผู้สังหารอ้วนสุด)

ทั้งหมดนี้เป็นแค่ส่วนหนึ่งบนเส้นทางการเมืองของเล่าปี่ แต่เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงความฉลาดทางอารมณ์ของเขาที่สามารถอยู่ร่วมชายคาเดียวกับศัตรู ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้นำคนอื่นๆ ทำไม่ได้

ความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งสำคัญมาก คนที่เก่งกาจหรือชาญฉลาดแต่ปราศจากความฉลาดทางอารมณ์ ย่อมยากที่จะทำงานร่วมกับคนอื่นได้ เพราะคนเหล่านี้จะไม่ค่อยยืดหยุ่น ไม่รู้จักหนักเบา และไม่เข้าใจคนอื่น ทำให้ขาดการยอมรับ โอกาสที่คนเหล่านี้จะประสบความสำเร็จในชีวิตย่อมมีน้อย เพราะไม่ได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่น

รายงานการศึกษาหลายชิ้นสรุปตรงกันว่า คนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตและอาชีพการงาน ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไปล้วนแต่มี EQ หรือความฉลาดทางอารมณ์ทั้งสิ้น

ฉะนั้น หากคุณต้องการพัฒนาตนเอง มิติสำคัญที่ห้ามมองข้ามเด็ดขาดคือ “ความฉลาดทางอารมณ์”

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เรารู้ว่า

1. ทักษะคิดเชิงบวก
2. การควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนเองให้ได้
3. เข้าใจความรู้สึกของคนอื่น
4. ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง
5. ยิ้มแย้มแจ่มใส
6. รับฟังคนอื่น
7. ลดอคติตนเอง

หากคุณสามารถทำทั้ง 7 ข้อนี้ได้ คุณก็จะพบว่าตนเองเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เพื่อนฝูงและที่มงานจะยอมรับคุณมากขึ้น





- តើយាអុយ -



บทที่ 2

พัฒนา IQ ด้วยการ แก้ปัญหายากๆ



บรรดายอดขุนพลในสามก๊ก เตียวหุย คือยอดฝีมือแห่งยุค แต่อีก
มุมหนึ่งเขาก็คือขุนพลที่เหลวไหลที่สุด บกพร่องทั้งเรื่องวิสัยทัศน์ ความ
รับผิดชอบ และชอบดื่มเหล้าจนเสื่องาน

เตียวหุยคิดอะไรเป็นเส้นตรง ทำให้เขาเป็นคนที่ปากตรงกับใจ ทำ
สิ่งใดตรงไปตรงมา เกลียดก็แสดงออกว่าเกลียด รักก็แสดงให้เห็นว่ารัก
ไม่เสแสร้งแกล้งแสดง

ด้วยความตรงไปตรงมาของเขา มักจะก่อเรื่องให้กับเล่าปี่

เล่าปี่ต้องตกงาน (เพราะเตียวหุยไปนโยบายตีตักอ้ว ข้าหลวงตรวจการ)

เล่าปี่ต้องเสียเมืองซีจิว ครอบครวั (เพราะเตียวหุยเมาเหล้า จนลิไป
บุกยึดเมือง)

เล่าปี่ต้องเสียเมืองเสี้ยวฟ่าย (เตียวหุยไปขโมยม้าลิไปจนลิไปยกทัพ
ถล่มเมืองเสี้ยวฟ่าย)

ทว่าเมื่อขงเบ้งมาร่วมทัพกับเล่าปี่ เตียวหุยเปลี่ยนไป ในตอนที่จูล่งฝ่าทัพรับอาเต๊า เตียวหุยได้รับคำสั่งจากเล่าปี่ให้สกัดทัพโจโฉ เตียวหุยมีทหารไม่ถึง 50 คน แต่ต้องไปยืนทัพหน้า 5,000 คนของโจโฉ

เตียวหุยเห็นภูมิประเทศด้านหลังเป็นป่า จึงสั่งให้ลูกน้องนำกิ่งไม้ผูกหางม้า แล้วให้ค่อยๆ เดินไปมาให้ฝุ่นคลุ้งเหมือนมีทัพข่มโจโฉ ส่วนตัวเตียวหุยก็ไปยืนที่สะพาน ทำดวงกับขุนพลทัพโจโฉ

ด้านทัพโจโฉไม่กล้าผลิผลามเพราะกลัวอุบาย ยิ่งเห็นเตียวหุยออกมายืนทำท่ายด้วยเสียงอันดัง เหมือนเชิญชวนทัพ 5,000 ให้มาออกรบ ทั้งที่ยืนอยู่คนเดียว ทำให้ทัพโจโฉถึงกับชะงัก ส่วนโจโฉซึ่งเป็นคนชี้ระวางพอมาเจอสถานการณ์พิลึก ก็ไม่กล้ารุก สั่งให้ถอยทัพเพื่อดูสถานการณ์

ต่อมาเล่าปี่บุกเสฉวนและต้องการกำลังเสริม ขงเบ้งกับจูล่งไปทางเรือ เตียวหุยไปทางบก ก่อนเตียวหุยเดินทางขงเบ้งย้าว่า “เสฉวนคือดินแดนที่เล่าปี่ต้องตั้งตัว ขอให้แม่ทัพเตียวจงใช้หลักการชนะโดยไม่ต้องรบ”

เตียวหุยอาจจะมินๆ ไปบ้าง แต่เมื่อเขาเอาชนะแม่ทัพเจียมหงันได้สำเร็จ เกือบกล่อมเจียมหงันจนยอมจำนน เจียมหงันอาสาเป็นทัพหน้าเจรจาก่อนในทุกด่านให้ยอมจำนนต่อเตียวหุย ทำให้เตียวหุยชนะโดยไม่ต้องรบ ช่วยเล่าปี่ออกจากวงล้อมได้

นี่เป็นแค่ผลงานหนึ่งของเตียวหุย ประเด็นคือ อะไรทำให้เตียวหุยพัฒนาตนเองได้ขนาดนั้น หากตอบแบบยุคปัจจุบันมี 3 เรื่อง คือ

1. ความต้องการพัฒนาของเตียวหุย
2. การอยู่ใกล้คนเก่ง
3. แก่ใจത്യ่ยาก

จุดที่น่าสนใจคือเรื่องแก่ใจത്യ่ยาก เพราะข้อแรกคนยุคนี้ส่วนใหญ่ก็เป็นกันเยอะ มีแต่ความต้องการหรือความอยาก แต่ไม่ลงมือเปลี่ยนแปลงตนเอง

ข้อสองคืออยู่ใกล้คนเก่งโดยเฉพาะนักกลยุทธ์อย่างขงเบ้ง ทำให้เสียหุ่ยได้ซึ่มซับแผนการจากขงเบ้ง โดยผ่านการสังเกต เรียนรู้ ขบคิด และลงมือทำ

ข้อสามคือการแก้โจทย์ยาก ตรงนี้เป็นอีกหนึ่งเงื่อนไขที่ทำให้คนที่ถนัดใช้แรงหันมาใช้ความคิดมากขึ้น เมื่อคนเราเจอโจทย์ที่ยากก็จะมีวิธีการแก้ปัญหาแบบเดิมไม่ได้ จำเป็นต้องปรับและพลิกแพลงวิธีการให้สอดคล้องกับสภาพความจริง

โจทย์ยาก 10 เรื่อง ไม่ได้หมายความว่า จะมีวิธีแก้แค่ 10 วิธี หากพลิกแพลงให้ดีอาจจะได้หลายสิบวิธีการ การแก้โจทย์ยากจึงทำให้คนได้ขบคิดมากขึ้น

ฉะนั้น การทำงานที่ยากจึงเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาตนเอง หรือยกระดับความสามารถของตนเองให้สูงขึ้น

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เรารู้ว่า

1. คนจำนวนมากพัฒนาตนเองได้ แต่เขาต้องมีความตั้งใจ ที่จะพัฒนาตนเองอย่างจริงจัง
2. ความฉลาดทางสติปัญญาสร้างได้และเพิ่มได้ ขึ้นอยู่กับตัวคุณ
3. การคบกับคนเก่งจะทำให้คุณเก่งขึ้น แต่จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับการสังเกต เรียนรู้ และปรับใช้
4. การแก้โจทย์ยาก คือวิธีการหนึ่งในการพัฒนาตนเอง หรือยกระดับความสามารถของตนเองให้สูงมากขึ้น



- ကၢမၢ -



บทที่ 3

เก่งได้อีกหากลดอึดใจ



ในบรรดาสุดยอดขุนพลระดับชั้นนำในสามก๊ก กวนอู คือแบบอย่างที่ดีของแม่ทัพในยุคนั้น เพราะเขาพร้อมพร้อมด้วยฝีมือรบพุ่งอันกล้าหาญ ความซื่อสัตย์และภักดีต่อเจ้านาย

ทว่าภายใต้ความกล้าหาญและคุณธรรมอันสูงส่ง กวนอูกลับมีจุดอ่อนที่เป็นจุดตายอยู่สิ่งหนึ่ง ทำให้เขาต้องพบจุดจบอย่างน่าเสียดาย

กวนอูคือนักรบที่เปี่ยมล้นไปด้วยความซื่อสัตย์และกล้าหาญ ในวรรณกรรมบรรยายวีรกรรมการรบของเขาไว้หลายเรื่อง แต่ที่โดดเด่นจนแจ้งเกิดคือการดวลกับ ฮัวหยง หนึ่งในทหารเอกของตั้งโต๊ะ และสังหารฮัวหยงได้อย่างรวดเร็ว

เมื่อมาอยู่กับโจโฉก็สามารถสังหาร จันเหลียงและบุนทิว ทหารเอกของอ้วนเสี้ยวอย่างง่ายดาย จากนั้นไม่นาน กวนอูสร้างวีรกรรมถล่ม 5 ด้าน สังหาร 6 ขุนพล

เมื่อเล่าปีบุกเสฉวนก็ฝากเมืองเกงจิวให้กวนอูดูแล ขงเบ้งจึงฝากคำพูดประโยคหนึ่งให้กวนอูปฏิบัติตามคือ “ต้านโจโฉ ผูก(มิตร)ขุนกวน”

เล่าปี่สั่งกวนอูเคลื่อนทัพบุกเมืองอ้วนเซี่ย ดินแดนตอนล่างของวุยก๊ก กวนอูยึดเมืองซงหยงอย่างรวดเร็ว จากนั้นจึงล้อมเมืองอ้วนเซี่ย โจโฉให้แม่ทัพอิ๊กิมและบังเต๊กยกทัพ 7 กองพล ไปสลายวงล้อมกวนอู

คาดมิถึงกวนอูที่ใช้ฝีมือและความกล้าหาญเอาชัยมาโดยตลอดจะใช้แผนการ “ระบบนกแต่ต่อเรือ” ระเบิดเขื่อนปล่อยน้ำท่วมทัพวุย สุดท้ายแม่ทัพอิ๊กิมต้องยอมแพ้ ส่วนบังเต๊กยอมตายแต่ไม่ยอมแพ้ เหล่าเจ้าเมืองในแถบนั้นต่างยอมแพ้กวนอูจนเกือบหมด

ชื่อเสียง ฝีมือ กลยุทธ์ ความฮึกเหิม ของกวนอู ต่างพุ่งถึงจุดสูงสุดในเวลาเดียวกัน สถานการณ์คับขันจนทำให้โจโฉแทบจะย้ายเมืองหลวงหนีแสนยานุภาพของกวนอู สุมาอี้จึงเสนออุบายกำจัดกวนอู ด้วยการยื่นผลประโยชน์ให้ขุนกวน

ด้านขุนกวนซึ่งไม่ชอบกวนอูอยู่แล้ว จึงรับน้ำใจจากโจโฉ เคลื่อนทัพบุกยึดเกงจิว ตัดทางถอยและเสบียงของทัพกวนอู จากนั้นโจโฉจึงบัญชาการรบ ให้แม่ทัพซิวหลงยกทัพรบพุ่งกวนอู

สุดท้ายกวนอูผู้ยิ่งใหญ่ก็พ่ายแพ้ จากนั้นไม่นานก็ถูกทหารง่อก๊กล้อมปราบ แล้วถูกประหารชีวิต ปิดฉากชีวิตยอดแม่ทัพ

ในช่วงบั้นปลายชีวิตของกวนอูจะยิ่งใหญ่ และพุ่งทะยานสูงกว่านี้ หากเขาเชื่อและปฏิบัติตามที่ขงเบ้งบอก เพราะก่อนหน้าที่จะยกทัพขึ้นเหนือ เขาได้ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ นั่นคือการกล่าวดูถูกขุนกวน เนื่องจากขุนกวนต้องการจะผูกมิตรกับกวนอู จึงให้ทูตไปเจรจาสู่ขอลูกสาวกวนอู มาแต่งงานกับลูกชายขุนกวน

แต่กวนอูกลับตำหนิตูตและพูดว่า “ลูกสาวอย่างไรก็ไม่สมสู่ลูกสุนัข” ด้วยประโยคนี้ทำให้ขุนกวนโกรธมาก แต่ไม่สบโอกาสระบายความเจ็บใจ

จนกระทั่งโจโฉเชื่อเชิญมาเป็นพันธมิตรกำจัดกวนอู ชุนกวนจึงรับข้อเสนอทันที

กวนอูมีความชาญฉลาดทางสติปัญญาและมีคุณธรรมอันสูงส่ง ผสานกับฝีมือรบพุ่งอันกล้าหาญ ทำให้เขามี “อึดตา” ที่สูง กลายเป็นคน “ถือดี” จนขงเบ้งยังต้องส่ายหน้า

อึดตาและความถือดีของกวนอูคือ “ปัญหา” ที่กวนอูไม่คิดจะแก้ไข เพราะเขาไม่คิดว่าเป็นปัญหา ทว่ามันคือ “อุปสรรค” ที่ทำให้เขาไม่สามารถก้าวไปถึงฝันทั้งที่ตัวเขามีศักยภาพสูง

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เราเห็นว่า

1. การมีคุณธรรมสูงย่อมเป็นเรื่องดี
2. หากคุณมีคุณธรรมสูง แต่ถ้าปราศจากความฉลาดทางอารมณ์มากำกับหรือควบคุม จะทำให้คุณไม่เข้าใจคนอื่นและมักจะคิดว่าตนเองเป็นคนดี และคนอื่นที่ต่างกับคุณเป็นคนไม่ดี
3. หากคุณมีความฉลาดทางสติปัญญาหรือมี IQ สูง ทั้งยังเป็นคนมีคุณธรรมสูง แต่มี EQ หรือความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ จะทำให้คุณเป็นคนถือดี(ถือตัวว่าเป็นคนดีมีความสามารถ) มองไม่เห็นคนอื่นในสายตา ซึ่งจะทำงานร่วมกับคนอื่นลำบากมากเพราะไม่ค่อยจะฟังใคร
4. คนที่ถือดีส่วนใหญ่มีศักยภาพสูงแต่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในชีวิต เพราะไม่ค่อยได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่น



- กาเซียง -



จิตรกร : ศิรินทิพย์ จอมศิริวัฒนา

บทที่ 4

เหนือความกังขา คือความน่าเชื่อถือ



หลายคนอาจจะคิดว่า กาเซียงก้าวหน้าและเป็นที่โปรดปรานของเจ้านาย มาจากการวางแผนหรือความชาญฉลาดทางสติปัญญาสูงกว่าคนอื่น

ทว่านั่นเป็นการมองแค่มุมเดียว เพราะเขามีสิ่งหนึ่งที่ขุนซือคนอื่นขาด แต่เขากลับมีและโดดเด่นกว่าหลายคน

อองอุ้นจับมือกับลิโป้ ร่วมกันกำจัดตั้งโโต๊ะ และกวาดล้างพลพรรคของซัวอำนาจเก่า ลิฉุยและกวยก็ถูกกดดันอย่างหนัก จนแทบจะสลายกองทัพเพื่อหลบหนี

กาเซียงคัดค้านความคิดโง่ๆ ของเจ้านาย พร้อมทั้งโน้มน้าวให้ลิฉุยและกวยก็เกลี้ยกล่อมชาวเมืองให้มาร่วมทัพ เพื่อขยายกองทัพให้ใหญ่ขึ้น จากนั้นจึงสามารถยึดเมืองหลวงได้สำเร็จ ดันลิฉุยขึ้นนั่งเก้าอี้ผู้นำรัฐบาล เมื่อกาเซียงไปร่วมงานกับเตียวสัว โจโฉยกทัพบุกเมืองถึง 2 ครั้ง

กาเซียงก็วางแผนใช้น้อยชนะมาก ถล่มโจโฉจนพ่ายแพ้ยับเยิน ต้องเสียโจ๊ง ลูชายคนโต โจอันบิ้น หลานชาย และเตียนอวย องครักษ์คู่ใจ

เมื่อโจโฉเปิดศึกกับอ้วนเสี้ยว กาเซียงก็แนะนำให้เตียวสิ่วสวามีภักดีกับโจโฉ ทว่าเตียวสิ่วกลับหวาดกลัว เพราะสงครามที่ผ่านมาเขาสังหารโจ๊ง โจอันบิ้น และเตียนอวย โจโฉย่อมมีใจเจ็บแค้น

แต่กาเซียงมองคนอย่างโจโฉออก หากผลประโยชน์ถึง โจโฉย่อมยินดีรับการสวามีภักดีอย่างแน่นอน กาเซียงอธิบายเหตุผลให้เตียวสิ่วฟัง สุดท้ายก็สามารถโน้มน้าวเตียวสิ่วให้มาสวามีภักดีกับโจโฉได้สำเร็จ

แม้กาเซียงจะเป็นกุนซือที่เก่งกาจในการวางแผน แต่สิ่งที่เหนือกว่าแผนการคือวาทศิลป์และการวางตัว สิ่งเหล่านี้ทำให้เจ้านายทุกคนเชื่อถือในตัวเขา

ฉะนั้นหากคุณต้องการให้เจ้านายเชื่อถือในตัวคุณ ลำพังแค่ความสามารถ (ความเก่งกาจ+การสื่อสาร) ย่อมไม่เพียงพอ แต่คุณต้องรู้จัก “วางตัว” เหมาะสม เพื่อให้เจ้านายเชื่อถือในตัวคุณ

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เราว่า

1. สติปัญญาสูงทำให้คุณเก่ง แต่ถ้านำเสนอหรือโน้มน้าวไม่ได้ ก็จะไม่มีการรู้ว่าคุณเก่ง
2. ความเก่งกาจเป็นสิ่งสำคัญ แต่การ “วางตัว” สำคัญกว่า
3. ต่อให้คุณเก่งกาจและมีทักษะการนำเสนอ แต่ไม่รู้จักรับการวางตัวที่เหมาะสม คุณจะเป็นคนอวดฉลาดโดยไม่รู้ตัว
4. ความน่าเชื่อถือไม่ได้เกิดจากความฉลาดทางสติปัญญาอย่างเดียว คุณต้องวางตัวให้เหมาะสมด้วย



- โฉม -



บทที่ 5

แก่วิกฤตด้วยทัศนคติเชิงบวก



สิ่งหนึ่งที่ทำให้ โจโจ เล่าปี และซุนกวน เป็น 3 สุดยอดผู้นำแห่งยุคคือ “ทัศนคติเชิงบวก”

โจโจรบกับม้าเฉียว ผู้นำแห่งเสเหลียง กองทัพโจโจมีขนาดเล็กกว่าทัพเสเหลียง ความชำนาญในการรบบนหลังม้าก็ด้อยกว่า ส่งผลให้ศึกนี้โจโจพ่ายแพ้หลายครั้ง บางครั้งก็แทบจะเอาชีวิตไม่รอด

วันหนึ่งม้าเร็วมาแจ้งว่า ทัพชนกลุ่มน้อยนับหมื่นมาเป็นแนวร่วมให้กับม้าเฉียว เหล่าแม่ทัพนายกองของโจโจได้ฟังดังนั้น ต่างก็หน้าถอดสีถอนหายใจเฮือกๆ เพราะลำพังทัพม้าเฉียวก็ยากรับมือ คราวนี้มาเจอกองกำลังแห่งท้องทุ่งที่ชำนาญการรบบนหลังม้าอีก โอกาสชนะคงเหลือน้อยเต็มที

ทว่าโจโจกลับหัวเราะได้แม้จะมีภัย ทั้งยังตบเข่าอย่างสะใจ พร้อมพูดว่า “ตรงตามอุบายกูแล้ว” เหล่าแม่ทัพนายกองเห็นเจ้านายยิ้มได้โดย

ที่สีหน้าไม่วิตกกังวล จึงเริ่มสบายใจ แม่ทัพคนหนึ่งถามว่า “ที่ว่าตรงตามอุบายของท่านนี้เป็นเช่นไร”

โจโฉหันมามองหน้าแล้วพูดว่า “รอให้ชนะ ข้าจะอธิบายให้พวกท่านฟัง”

สุดท้ายโจโฉสามารถชนะม้าเฉียวและทัพแนวร่วมแห่งท้องทุ่งได้ โจโฉจึงอธิบายให้เหล่าแม่ทัพนายกองฟังว่า “ทัพม้าเฉียวเก่งกาจชำนาญศึกแต่ไม่มีระเบียบ อาศัยความกล้าหาญแต่ไม่รู้ในอุบาย ยังมีทัพชนเผ่าแห่งท้องทุ่งมาเป็นแนวร่วม ก็เพิ่มแค่ปริมาณแต่ไม่มีคุณภาพ เพราะพวกมันต่างที่มา ทำให้ไม่กลมเกลียว ไม่มีระเบียบ ข้าหัวเราะก็เพราะว่าดินแดนแถบนี้กว้างใหญ่ การกำจัดพรรคพวกแนวร่วมของม้าเฉียวต้องใช้เวลานับปีถึงจะไล่ล่ากวาดล้างหมด หากต้องใช้เวลาขนาดนั้น เล่าปี่และซุนกวนย่อมสะสมกองทัพได้อย่างมากมาย แต่เมื่อพวกมันมารวมตัวกันแบบนี้ เราก็ไม่ต้องเสียเวลาเดินทัพไปกวาดล้าง แล้วนี่ไม่ใช่เรื่องดีหรือ”

หากตีความตามวรรณกรรมแล้ว โจโฉเองก็เสียท่ามาหลายครั้ง บางคราต้องหนีอย่างไม่คิดชีวิต เพราะทุกกลศึกของเขาล้วนแต่ถูกหันซุยเสนาธิการของทัพม้าเฉียวอ่านขาดเกือบทั้งหมด สถานการณ์ในเวลานั้นทั้งเลวร้ายและกดดัน ทุกคนเครียดและกังวล และคนที่ควรจะกังวลที่สุดคือโจโฉ

การที่โจโฉหัวเราะและตบเข้าอย่างสะใจต่อหน้าแม่ทัพนายกองก็เพื่อเรียกขวัญกำลังใจ พฤติกรรมการแสดงออกแบบนี้คือ “กุศโลบายในการสร้างกำลังใจ” ให้กับบรรดาเหล่าขุนทหาร

เมื่อมีคนถามว่าอุบายเป็นเช่นไร ในสมองโจโฉแทบว่างเปล่า แต่ก็ต้องตอบแบบผู้นำที่ชาญฉลาด นั่นคือ “รอให้ชนะ ข้าจะอธิบายให้พวกท่านฟัง”

จากจุดนี้ทำให้เห็นถึงทัศนคติเชิงบวกของโจโฉ ที่เต็มไปด้วยความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ที่รู้จักการควบคุมอารมณ์ โดยไม่แสดงความรู้สึกที่แท้จริงออกมา และความฉลาดในการแก้ปัญหา (Adversity Quotient : AQ) ที่รู้จักการยืดหยุ่น ผ่อนหนักผ่อนเบา พยายามหาหนทางที่จะพิชิตอุปสรรคอย่างสุขุมและไม่ท้อถอย

ด้วยความฉลาดในสองเรื่องนี้ ทำให้เขาสามารถควบคุมตนเองและลูกน้องได้เป็นอย่างดีในสภาวะกดดัน เพราะในเวลา que ทุกคนขวัญกำลังใจตกต่ำ ผู้นำจะต้องแสดงความเข้มแข็ง สุขุม เพื่อสร้างขวัญกำลังใจให้กับทุกคน

ทว่ามีผู้นำยุคใหม่จำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถควบคุมสิ่งเหล่านี้ เมื่อลูกน้องเห็นธาตุแท้ที่ไม่เอาไหนในยามวิกฤต พวกเขาย่อมหมดศรัทธาหรือความเชื่อถือ

ผมถึงบอกว่าหากผู้นำไม่มี EQ และ AQ เมื่อทีมงานต้องเผชิญปัญหา เขาจะเป็นอีกคนที่สร้างปัญหาอีกมากมายโดยไม่รู้ตัว ทั้งในเรื่องวิกฤตศรัทธา การบั่นทอนขวัญกำลังใจทีมงาน

ฉะนั้น หากต้องการเป็นผู้นำที่เป็นศูนย์รวมจิตใจของทีม ก็ต้องฝึกเรื่องความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดในการแก้ปัญหา เพราะความฉลาดทั้งสองคือแกนสำคัญของทัศนคติเชิงบวกครับ





- อ้วนเสี้ยว, อ้วนสุต -



บทที่ 6

ชีวิตสิ้นสุด

เพราะควบคุมความอยากไม่ได้



ในบรรดานักการเมืองตระกูลอ้วนที่โดดเด่น เห็นจะมีสองอ้วนที่ยิ่งใหญ่ อ้วนแรกคืออ้วนเสี้ยว อ้วนสองคืออ้วนสุด

หากจะพูดถึงความทะเยอทะยานทางการเมือง ทั้งสองคนต่างก็ฝันอยากเป็นฮ่องเต้ และต่างมีความฉลาดทางจริยธรรมต่ำ เพราะมักใหญ่ใฝ่สูงโดยไม่สนใจใครเหมือนกัน

ทว่าอ้วนเสี้ยวมีความฉลาดทางอารมณ์และความฉลาดทางปัญญาสูงกว่าอ้วนสุด ทำให้เขาจับพั้งเหล่าขุนศึกที่ปรึกษา ไม่ตั้งตนขึ้นเป็นเจ้า แม้ขนาดพื้นที่การปกครอง กำลังทหาร ยุทธปัจจัยจะเป็นอันดับ 1 แต่เขาก็ไม่ผลิผลาม

แม้อ้วนสุดจะด้อยทั้ง IQ และ EQ แต่เขาก็ไม่ธรรมดาในเรื่องของความฉลาดแกมโกง ในขณะที่ตั้งโต๊ะครองอำนาจ อ้วนสุดก็ซ่องสุมกำลังลับสนับ ทั้งเสเปียงและยุทธปัจจัยเอาไว้ที่เมืองลำหยง (หนานหยาง)

ในเวลานั้นอ้วนเสี้ยว โจโฉ เล่าปี ชุนเทียนเพิ่งจะเริ่มตั้งตัว มีกองทหารของตนเองไม่ถึงหมื่น เมื่อตั้งโต๊ะตาย เมืองหลวงวุ่นวายเพราะลิฉุย อ้วนสุดเดินหน้าขยายอำนาจ ขนาดชุนเซ็กยังต้องมาพึ่งไบบุญอ้วนสุด

เมื่อสบโอกาสเหมาะ อ้วนสุดจึงสถาปนาตนเองเป็นฮ่องเต้ ตอบโจทย์ความมักใหญ่ใฝ่สูงของตนเอง ทว่าสุดท้ายราชวงศ์ของเขาก็ไม่ได้ยั่งยืน และจบสิ้นลงไปในเวลาสั้น

อ้วนสุดเป็นคนฉลาดแกมโกง (ในสามก๊กผู้นำส่วนใหญ่ก็ค่อนข้างแกมโกงและเหลี่ยมจัดเหมือนในบางประเทศในยุคนี้) แต่ความฉลาดแกมโกงไม่ได้ทำให้เขาจบสิ้น

สิ่งที่ทำให้เขาไม่เหลืออะไรเลยคือ “ความอยาก” ที่ปราศจากการควบคุม การขาดความยับยั้งชั่งใจ หรือมี EQ ต่ำ ผสานกับความบกพร่องทางจริยธรรม ทำให้อ้วนสุดกล้าที่จะทำในสิ่งที่คนอื่นไม่กล้า นั่นคือ “การตั้งตนเป็นฮ่องเต้”

เปรียบง่าย ๆ ก็เหมือนกับโจรปล้นธนาคาร ถามว่าคนพวกนี้โง่ไหม บอกเลยไม่โง่ แถมยังเก่งและกล้า เก่งในการวางแผน การทำงานเป็นทีม กล้าที่จะทำอะไรบ้าง เย้ยฟ้าท้าดิน ไม่กลัวกฎหมาย

แต่พวกเขาบกพร่องทางจริยธรรม (Moral Quotient : MQ) และความฉลาดในการควบคุมอารมณ์ตนเอง (EQ) หากเขามีสองสิ่งนี้คอยกำกับชีวิต เขาจะไม่กล้าปล้นธนาคาร หรือทำสิ่งผิดกฎหมาย

อ้วนสุดวางแผนทุกอย่างมาดี หากเขาพัฒนา EQ ให้สูงกว่านี้ รู้จักดึงลิโป้และชุนเซ็กมาเป็นแนวร่วม คานอำนาจกับรัฐบาลของโจโฉ ประวัติศาสตร์สามก๊กอาจจะเปลี่ยนไป

แต่เขามาพลาดเพราะเรื่องความอยากที่ปราศจากการควบคุม ทำให้ทุกอย่างที่สร้างเอาไว้ด้วยหยาดเหงื่อแรงกาย ต้องล่มสลายเหมือนปราสาททรายที่ถูกน้ำทะเลโถม

ฉะนั้นใครที่รู้ตัวว่าตนเองเริ่มเป็นอ้วนสุด และไม่ต้องการมีจุดจบแบบอ้วนสุด สิ่งที่ควรทำคือการพัฒนา MQ : Moral Quotient รู้จัก “สงสาร” “เมตตา” ผู้อื่น และรู้จัก “พอ”

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เรารู้ว่า

1. ความอยากเป็นธรรมชาติของมนุษย์ แต่ถ้าอยากจนควบคุมไม่ได้ก็จะหมดความเป็นมนุษย์
2. ความบกพร่องในจริยธรรมเป็นความปกติในสังคมการเมือง
3. คนที่บกพร่องทางจริยธรรมแต่มีความฉลาดทางอารมณ์สูง คือคนที่น่ากลัว เพราะเขาคือหมาป่าในคราบลูกแกะ!!!
4. การวางแผนการที่ซับซ้อนเป็นเรื่องของ IQ คนที่ IQ สูงและ EQ สูง ทว่าบกพร่องทางจริยธรรม ไม่รู้สิ่งใดถูกหรือผิด แนะนำว่าอย่าอยู่ใกล้ เพราะเขาคือบุคคลอันตราย!!!





- ๖๖ -



บทที่ 7

แค่ฉลาดยังไม่พอ ต้องโอบน้าวเก่งถึงจะรุ่ง



ในบรรดาแม่ทัพนายกองกังต้ง จิวอี้ไม่ใช่แม่ทัพที่มีประสบการณ์สูงเหมือนฮันต้ง อูยกาย และไม่ใช่แม่ทัพที่บู้ล่างผลาญเหมือนกำหลง

แต่สิ่งที่เขาอยู่เหนือยอดคนเหล่านั้นในแง่ของ IQ คือการใช้เหตุผล สติปัญญา การวางแผน รวมไปถึงการนำเสนอและการโน้มน้าว

โจโฉยกทัพหลายแสนคนบุกลงใต้ หวังจะกลืนแผ่นดินกังต้งของ ชุนกวน กลยุทธ์แรกที่โจโฉใช้คือ การปล่อยข่าวลือว่าตนเองยกทัพมานับล้าน มีเรือรบนับพัน เพื่อทำลายขวัญกำลังใจของชาวอ๊ก๊ก

ข่าวลือนี้ได้ผลเกินคาด เพราะข่าวนี้ไม่เพียงสร้างความแตกตื่นให้กับชาวเมือง แต่ยังสันคลอนจิตใจขุนนางฝ่ายบู๊นของอ๊ก๊ก ทำให้พวกเขาไม่อยากรบกับโจโฉ

เสียงในสภาก่อ๊กแตกเป็นสองกลุ่มคือ ต้องการให้รบ คือขุนนางฝ่ายบู๊ เพราะเหล่าขุนทหารยอมตายไม่ยอมแพ้ (แต่ไม่สามารถโน้มน้าว

ให้ซุนกวนเห็นลู่ทางชนะ ทุกคนคิดว่าจะรบจนกว่าตัวจะตาย ทำให้ซุนกวนไม่กล้าตัดสินใจร่วมหัวจมท้าย) กับพวกยอมนแพ้ว คือซุนนางฝ่ายบุน (ซึ่งมองไม่เห็นลู่ทางที่จะชนะ ซุนนางกลุ่มนี้ชำนาญในการโน้มน้าว แต่ซุนกวนไม่อยากรยอมนแพ้ว จึงไม่ยอมเข้าข้างฝ่ายนี้)

สถานการณ์ดังกล่าวสร้างความกดดันให้กับซุนกวนผู้ครองแคว้นง่อก๊ก ที่สำคัญเสียงของเหล่าขุนนางผู้ต้องการให้ยอมนแพ้ว มากกว่าเหล่าขุนพลที่ยืนกรานจะรบ สถานการณ์ในเวลานั้นจึงวิกฤตอย่างมาก

จนกระทั่งจิวอี้แม่ทัพใหญ่มาร่วมประชุม เขาได้วิเคราะห์ให้ซุนกวนและเหล่าขุนนางทุกคนได้ฟังถึงเหตุผลที่จะพิชิตโจโฉ

1. ทหารโจโฉเป็นทหารบกและทหารม้าชำนาญการรบบนหลังม้า ไม่เก่งทางเรือ แคว้นบนเรือก็ทรงตัวลำบาก

2. สถานการณ์ทางเหนือยังไม่สงบ โจโฉต้องรบอย่างพะวงหน้าพะวงหลัง ทำให้รบไม่เต็มที่

3. ผิดน้ำผิดอากาศ ย่อมเกิดโรครະบาด

4. ฤดูหนาวหาเสบียงยาก โดยเฉพาะหญ้าที่จะให้ม้ากิน ทหารม้าแต่ม้าอ่อนแอย่อมทำศึกไม่ได้

ทั้งหมดนี้หากโจโฉมองข้าม ทัพกังตั้งชนะแน่นอน ซุนกวนได้ฟังเหตุผลอันหนักแน่นของจิวอี้ ทำให้มั่นใจว่าศึกนี้มีโอกาสชนะแน่นอน

ด้วยการโน้มน้าวใจที่หนักแน่นและมีเหตุผล ซุนกวนจึงตัดสินใจเปิดศึกผาแดง หรือยุทธการเซ็กเป็กอันลือลั่น สุดท้ายจิวอี้ก็นำไพร่พลไม่กี่หมื่นคน ถล่มทัพนับแสนของโจโฉในยุทธการครั้งนี้

จิวอี้เป็นแม่ทัพที่มีความฉลาดทางสติปัญญา หรือมี IQ สูง เขาสามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเฉียบคมตรงประเด็นและน่าเชื่อถือ ซึ่งต่างกับเหล่าแม่ทัพนายกองคนอื่น ๆ ที่ไม่สามารถวิเคราะห์หนทางที่จะเอาชนะโจโฉ

นอกจากความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์ จิวยี่ยังมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างยอดเยี่ยม เขาสามารถโน้มน้าวขุนกวนให้เห็นด้วยกับเหตุผลของเขา จนขุนกวนกลับประกาศสงครามกับโจโฉ

การพัฒนา IQ หรือความฉลาดทางสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญมากในยุคนี้ เพราะหากปราศจากการพัฒนาในเรื่องนี้ คุณจะเป็นคนที่ไม่เชื่อข่าวลือได้ง่าย ขาดการวิเคราะห์ เมื่อเห็นคนส่วนใหญ่เชื่อคุณก็พร้อมที่จะเชื่อตาม เพราะไม่มีข้อมูล

นอกจากนี้ยังส่งผลต่อความสำเร็จในชีวิต เพราะคุณจะถูกหลอกง่าย ไม่ทันคน พอสร้างเนื้อสร้างตัวขึ้นมาได้ก็ถูกหลอก ทำให้ต้องกลับไปเริ่มต้นใหม่

แต่การมี IQ สูงอย่างเดียวไม่ได้ทำให้ประสบความสำเร็จเช่นกัน เพราะความฉลาดจะสร้างอีโก้ทำให้คุณยึดมั่นถือมั่นกับความคิดตนเอง มองคนอื่นที่คิดแตกต่างกับคุณว่าโง่

ฉะนั้นการมี IQ สูง จำเป็นต้องมี EQ หรือความฉลาดทางอารมณ์ควบคู่ด้วย จึงจะทำให้เป็นคนที่มีความสามารถอย่างแท้จริง

เรื่องราวในตอนนี้นสอนให้เราว่า

1. คนฉลาดไม่เชื่อข่าวลือ ไม่ตัดสินใจสิ่งใดเพียงเพราะข่าวลือ
2. ขาดฉลาดแต่นำเสนอไม่ได้ ทำให้คุณสูญเสียโอกาสในชีวิต
3. IQ สูงอย่างเดียวไม่อาจประสบความสำเร็จในชีวิตจริง
4. การพัฒนา IQ เป็นสิ่งจำเป็น แต่ต้องพัฒนา EQ และทักษะการนำเสนอด้วย





- สุมาลี -



บทที่ 8

คืนหอกปึกอก ด้วยความฉลาดทางอารมณ์



หากจะนับบุคลากรที่มีความฉลาดทางอารมณ์เป็นเลิศในยุคสามก๊ก คนแรกเห็นจะไม่พ้นเล่าปี่ และคนที่สองคือ สุมาอี้ ทว่าในแง่การอดทนต่อการถูกเหยียดหยามต้องยกให้สุมาอี้ แม่ทัพใหญ่แห่งวุยก๊ก

ในศึกครั้งสุดท้ายที่ขงเบ้งรบกับสุมาอี้ ขงเบ้งหลงสุมาอี้เข้าสู่กับดักสังหารแล้วจึงจะจุดไฟเผาทัพสุมาอี้จนวอดวาย แต่สวรรงค์เข้าข้างแซ่สุมาในระหว่างที่เพลิงกำลังไหม้ ฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก ทำให้สุมาอี้และทหารวุยก๊กรอดตาย

นับจากวันนั้นมาสุมาอี้ก็แขวนป้ายห้ามรบหน้าค่าย ใช้ยุทธวิธีตั้งรับเพื่อรอให้ขงเบ้งเสียบึงหมด ด้านขงเบ้งไม่สามารถทำอะไรสุมาอี้ได้ จึงใช้กลยุทธ์เหยียดหยาม ด้วยการให้ทูตส่งเสื้อผ้าสตรีให้สุมาอี้ โดยมีจดหมายฉบับหนึ่งแนบไปด้วย ใจความในจดหมายคือ

เสียดายที่สุมาอี้เป็นถึงแม่ทัพใหญ่แห่งวุยก๊ก กลับมาหวาดกลัว

ไม่กล้าออกมาบารบพุ่งเยี่ยงชายชาติทหาร หากกลัวนักก็จงสวมเสื้อผ้าสตรีนี้เถอะ

สุมาอี้ถูกเหยียดหยามต่อหน้าแม่ทัพนายกอง แต่เขาเป็นคนมีความฉลาดทางอารมณ์สูง แม้จะโกรธแต่ก็เก็บ พร้อมทั้งหันมาสวมเสื้อผ้าสตรีให้ทูตได้เห็นแล้วบอกกับทูตว่า “พอดีตัวข้าเลย ผากขอบคุณขงเบ้งนายเจ้าด้วย”

จากนั้นจึงพูดคุยกับทูตเสมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทว่าเหล่าแม่ทัพนายกองกลับโกรธจนอยากจะทำทูตแล้วเคลื่อนทัพไปลุยกับขงเบ้ง

เมื่อทูตกลับมาจึงเล่าทุกอย่างให้เจ้านายฟัง ขงเบ้งได้ฟังดังนั้นก็ยิ่งทุกข์ใจ เพราะไม่สามารถยั่วโมโหสุมาอี้ได้ ผสานกับการพักผ่อนที่น้อยทานอาหารน้อยและทำงานหนัก จึงทำให้โรคเก่ากำเริบ จนล้มป่วยและเสียชีวิต

ความสุดยอดของสุมาอี้ แม่ทัพใหญ่แห่งวุยก๊ก หาใช่การรบพุ่งหรือวางแผนทำศึก หากแต่เป็นความเจ้าเล่ห์และอดทนต่อการถูกเหยียดหยาม หากเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับแม่ทัพคนอื่น คงไม่มีใครจะอดทนและอดกลั้นได้ขนาดนี้ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องบ่งชี้ว่า สุมาอี้มีความฉลาดทางอารมณ์สูง สามารถควบคุมโทสะได้อย่างยอดเยี่ยม

ผิดกับหลายคนในยุคนี้ที่เก่งกาจ มีสติปัญญา แต่หากถูกขัดใจหรือไม่พอใจก็จะแสดงออก ทั้งในโลกแห่งความเป็นจริงและโลกออนไลน์

บางเรื่องแค่เข้าใจผิดเพียงยกหูโทรศัพท์คุยก็จบ แต่กลับทำให้เป็นเรื่องใหญ่เรื่องโต ประจานความหัวร้อนและวุฒิภาวะที่ยังไม่โตของตนเอง

มนุษย์หัวร้อนพวกนี้จึงมีสติปัญญา แต่ความฉลาดทางอารมณ์กลับมีน้อย เมื่อถูกยั่วหน่อยก็โกรธ ไม่พอใจก็ใช้วิธีการตาต่อตาฟันต่อฟัน ทำให้คนในกลุ่มนี้ดูเหมือนเป็นผู้ใหญ่ที่ยังไม่โตในสายตาของเพื่อนร่วมงาน หรือแม้กระทั่งหัวหน้างาน

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เรารู้ว่า

1. ความอดทนอดกลั้นในสิ่งที่ไม่พอใจ ไม่ได้ตั้งใจ คือคุณสมบัติที่หาได้ยากแต่คนที่ต้องการประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องมี
2. เวลาที่คุณด่าคู่กรณีเพื่อให้เขาเจ็บใจ แต่เขาไม่โกรธ หรือไม่สะทกสะท้าน สุดท้ายคนที่เจ็บใจคือตัวคุณเอง นี่แหละ ที่เรียกว่า “คืนหอกปักอก” หมายถึงอยากให้เขาเจ็บแต่ตัวเรา กลับเจ็บเอง เทคนิคนี้คือความน่ากลัวของหน้าสูมาอี้
3. ความเก่งกาจไม่น่ากลัวเท่าความหน้าด้าน เพราะเรา แข่งขันกับคนเก่งได้ แต่เราแข่งหน้าทนกับคนหน้าด้านไม่ได้
4. ยุคนี้แค่เก่งยังไม่พอต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ ขอเพียง ได้ครึ่งของสูมาอี้ก็นับว่าคุณเป็นยอดคน





- งามโฮย -



บทที่ 9

ชีวิตล้มเหลวเพราะเก่งกาจ แต่ขาดคุณธรรม



ในบรรดาขุนศึกวุยก๊กยุคหลัง ชื่อเสียงของ จงโฮย และ เตงงาย นับว่าไม่ธรรมดา เตงงายคือคู่ปรับตลอดกาลของเกียงฮุย แม่ทัพใหญ่ จ๊กก๊ก เขามีหน้าที่พิทักษ์ชายแดนระหว่างวุยก๊กและจ๊กก๊ก ส่วนจงโฮย เป็นมือขวาของสุมาสูและสุมาเจียว ปรานกบฏมานับไม่ถ้วน

ด้วยความที่อยู่ใกล้ศูนย์กลางอำนาจ จงโฮยจึงดูโดดเด่นและได้รับความน่าเชื่อถือจากตระกูลสุมา ทั้งสุมาสูและสุมาเจียว เพราะอะไรที่ทำให้ตระกูลสุมาวางใจจงโฮยมากกว่าขุนพลคนอื่น

คำตอบคือ “สติปัญญา” เนื่องจากจงโฮยคือบุคคลที่มี IQ สูงมาก

อายุ 4 ขวบ เริ่มอ่านคัมภีร์เชี่ยวชาญ

อายุ 7 ขวบ อ่านหลุนอวี่

อายุ 11 ปี เรียนฮี้จิง

อายุ 12 ปี แดกฉานจั่วจ้วน (พงศาวดารยุคซุนชิว) และกั๋วอวี่

อายุ 13 ปี เรียนโจวหลี่และหลี่จี้

อายุ 15 ปี เข้าเรียนในไท่เสว (การศึกษาชั้นสูง)

จากนั้นจึงเริ่มรับราชการในราชสำนัก สุมาสูเห็นแววของจงโฮย จึงสนับสนุนให้เขาได้เข้าสู่ศูนย์กลางอำนาจ ในวัย 30 ปี ได้เป็นที่ปรึกษาให้กับสุมาสูในการปราบกบฏขิวเขียและบุนซิม

เมื่อสุมาสูเสียชีวิต จงโฮยจึงได้มาร่วมงานกับสุมาเจียว วางแผนปราบกบฏจูกัดเอี้ยน ทำให้ชื่อเสียงของจงโฮยโด่งดังมากขึ้น สุมาเจียวจึงมอบหมายหน้าที่สำคัญให้กับจงโฮย ด้วยการแต่งตั้งเป็นแม่ทัพใหญ่คุมกำลังนับแสนในการปราบจ๊กก๊กในวัยเพียง 40 ปี

ด้วยความสามารถของจงโฮย ประกอบกับความไม่เอาไหนของพระเจ้าเล่าเสี้ยน และความผิดพลาดของเกียงอูย ทำให้จงโฮยยึดมั่นตัวอย่างง่ายตาย

เกียงอูยอาศัยความชำนาญในภูมิศาสตร์ เคลื่อนทัพเข้าด่านเกียมก๊กได้สำเร็จ ทำให้ทัพของจงโฮยไม่สามารถบุกตีที่นี่ได้ แม้จงโฮยจะพยายามแต่ก็ไม่สามารถชนะเกียงอูยที่ตั้งรับในด่านได้ ทั้งสองทัพจึงอยู่ในสภาพตั้งย่น

เตงงาย รองแม่ทัพประเมินสถานการณ์ว่า หากยังเป็นเช่นนี้จะเปลืองเสบียง และหากนานกว่านี้ทหารจะเสียขวัญ จึงอาสาเคลื่อนทัพสู่อิมเป็ง เพื่ออ้อมไปตีเมืองเซงโต๋ เมืองหลวงของจ๊กก๊ก

สุดท้ายเตงงายทำสำเร็จอย่างงดงาม ทั้งบังคับให้พระเจ้าเล่าเสี้ยนออกราชโองการให้เกียงอูยยอมจำนน จงโฮยเห็นเตงงายมีความชอบ จึงหันไปจับมือกับเกียงอูย แม่ทัพฝ่ายศึก เพื่อใส่ความเตงงายและ “ขโมย” ความชอบของเตงงายมาเป็นของตน

ใจลึกๆ ของจงโฮยนั้นทะเยอทะยาน ไม่ต้องการเป็นรองใคร การที่เขาได้รับใช้ตระกูลสุมาก็เพื่อรอวันเป็นใหญ่ เมื่อเขายึดจ๊กก๊กได้จึงแสดงธาตุแท้ที่จะหักหลังสุมาเจียว สถาปนาตนเองขึ้นเป็นใหญ่

สุมาเจียวเคยกล่าวว่า “ข้าจะให้ใครยอมต้องเชื่อถือเขา แต่ถ้ามันทรยศก็อย่าหมายมีชีวิตอยู่” นั่นแสดงว่าสุมาเจียวได้เตรียมการเอาไว้แล้ว ทว่าจงโฮยจอมอหังการกลับคิดว่าสุมาเจียวโง่งม

สุดท้ายจงโฮยก็ถูกสังหาร ปิดฉากยอดขุนพลแห่งยุค

จงโฮยคือต้นแบบของคน IQ สูงแต่จริยธรรมต่ำ เขาเป็นคนเรียนเก่ง มีสติปัญญาเป็นเลิศ แต่กลับอ่อนด้อยในเรื่องจริยธรรมอย่างมาก

เขายอมก้มหัวให้กับสุมาสูและสุมาเจียว เพียงเพื่อรอโอกาสตั้งตัวเป็นใหญ่ เขาทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสังหารเคาเหิง ลูกชายเคาฑูขุนพลผู้รักดีอย่างไม่สมเหตุผล ผลใส่ความเตงงาย เพราะต้องการผลงาน การคบกับเกียงอูยเพื่อที่จะหักหลังเจ้านาย

พฤติกรรมเหล่านี้บ่งชี้ความอ่อนด้อยทางจริยธรรมของจงโฮย

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เราเห็นว่า

1. ความสามารถและสติปัญญาจะทำให้คุณประสบความสำเร็จ แต่ความดีจะทำให้คุณยั่งยืน หากจงโฮยไม่ทะเยอทะยานหรือฉวยโอกาส เขาอาจจะได้เป็นรัฐบุรุษของวุยก๊ก หรืออย่างน้อยก็ไม่ต้องจบชีวิตอย่างน่าอนาถขนาดนี้
2. ต่อให้เก่งแค่ไหน แต่ถ้ามีจิตใจที่หยาบช้า เห็นแก่ตัว คุณจะอยู่ในสังคมลำบากและไม่มีความสุข เพราะคุณมักจะคิดว่า คนอื่นเห็นแก่ตัวเหมือนคุณ
3. ความทะเยอทะยานเป็นเรื่องปกติ แต่ความทะเยอทะยานโดยปราศจากจริยธรรม คือความผิดปกติ ใครที่เป็นเช่นนั้นนับเป็นบุคคลอันตราย
4. ความเก่งกาจหรือความสามารถไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันคุณธรรมความดีของคน



- อองเป้ง -



บทที่ 10

ลงมือทำดีกว่ายัดยัดตำรา



ในบรรดายอดขุนพลจ๊กก๊กภายหลังจากที่ขงเบ้งเสียชีวิต ชื่อเสียงของ เกียงฮุย นับว่าโดดเด่นที่สุด แต่กว่าที่เกียงฮุยจะขึ้นมาเป็นแม่ทัพใหญ่คุมกองทัพในฮันต๋ง กลับมียอดขุนพลม้ามีดคนหนึ่งสร้างผลงานได้อย่างยอดเยี่ยม พิทักษ์ชายแดนทิศเหนือได้ราวปรการเหล็ก

ว่ากันว่าหากแม่ทัพผู้นี้มีอายุยืนยาวกว่านี้ ตำแหน่งแม่ทัพใหญ่อาจเป็นของเขา ขุนพลผู้นี้คือม้านอกสายตาของขงเบ้งนามว่า อองเป้ง

วีรกรรมของอองเป้งคือการใช้กำลังทหารไม่ถึงหมื่นปกป้องดินแดนฮันต๋ง ประตู่ไปสู่ภาคกลางของจ๊กก๊ก ในเวลานั้นแม่ทัพใหญ่ของวุยก๊กที่บุกมาคือ โจซอง ซึ่งเคลื่อนทัพนับแสนหมายกลืนฮันต๋ง

อองเป้งใช้ความสามารถทางการทหารรบกับทัพใหญ่ของวุยก๊กโดยใช้ทหารเพียง 1,000 คน ทำสงครามกองโจร อาศัยข้อได้เปรียบทางภูมิประเทศ ชุ่มโจมตี เผาทำลาย ก่อกวนทัพนับแสน ทำให้ขวัญกำลังใจข้าศึกตกต่ำ ทำให้ทัพนับแสนต้องเคลื่อนพลอย่างเชื่องช้า

อีกด้านของเป่่งส่งม้าเร็วไปขอกำลังสนับสนุนจากบิฮุยที่ด้าน
โปยเสีย ส่วนในเมืองก็ให้เล่าปี่นำทหารสองหมื่นคนตั้งรับเอาไว้

เมื่อทัพขงเบ้งมาถึงก็ไม่สามารถยึดเมืองได้ เนื่องจากด้านหนึ่งเสีย
กองทัพจากการบุกเมือง อีกด้านก็ถูกองเป่่งก่อกวน เมื่อบิฮุยยกทัพมา
ถึง กองทัพโจซของก็แทบล่มสลาย

ศึกนี้เป็นศึกเดียว (ภายหลังจากขงเบ้งตาย) ที่จ๊กก๊กชนะขงเบ้งก็
แบบถล่มทลาย เพราะจากนั้นไปเมื่อเกียงฮุยมาเป็นแม่ทัพใหญ่ ทำศึกกับ
ขงเบ้งอีก 10 ครั้ง ก็มีแค่เจ๊งกับเจ้า

ความสามารถขององเป่่งนับว่ายอดเยี่ยม แต่ขงเบ้งกลับมองไม่
เห็น เนื่องจากองเป่่งเป็นขุนพลด้อยการศึกษา รู้ตัวอักษรไม่ถึง 10 คำ
จึงไม่เป็นที่โปรดปรานเท่าม้าเจ๊กและเกียงฮุย ทำให้ขงเบ้งไม่สนับสนุน
องเป่่งเท่าที่ควร

องเป่่งจึงพัฒนาตนเองจากการลงมือทำ เรียนรู้จากประสบการณ์
ในการทำศึก แล้วนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความจริง

เรื่องราวในตอนนี้อสอนให้เรารู้ว่า

1. เรียนเก่ง มีความรู้มากไม่ได้หมายความว่า จะเก่งในการทำงาน
2. IQ ไม่ได้เกิดจากตำราเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเกิดจากการเรียนรู้และการปรับใช้
3. เหตุที่องเป่่งก้าวหน้าซ้ำเพราะเขาไม่รู้หนังสือหรือคุณนี่คือเรียนห่วย ทำให้เสียโอกาสดีๆ ในชีวิต ฉะนั้นการเรียนหรือการศึกษา คือการเปิดโอกาสในชีวิต
4. หากคุณเชื่อว่าเรียนไม่จบก็ประสบความสำเร็จได้ ประเด็นคือ คนที่ไม่รู้หนังสือหรือเรียนไม่จบ จะมีสักกี่คนที่มีความเพียรและมุ่งมั่นอย่างองเป่่ง

ฉะนั้น การเรียนเป็นสิ่งสำคัญเพราะทำให้คุณมี “โอกาส” ในชีวิต แต่ความสำเร็จในชีวิตไม่ได้มาจากการเรียนเพียงอย่างเดียว จึงไม่ควรยึดติดตำราหรือทฤษฎี ทว่าต้องรู้จักปรับใช้ให้สอดคล้องกับความเป็นจริง





- ບ່ງເບັ້ງ -



ประวัตินักเขียน



เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

นักเขียนหนังสือฮาวทูแนวจีนประยุกต์รุ่นใหม่ อดีตเป็นนักข่าวหนังสือพิมพ์ *ฐานเศรษฐกิจ*

ทำงานคลุกคลีกับนักธุรกิจมาเกือบ 10 ปี จึงมีโอกาสนำความรู้เหล่านี้มาปรับใช้กับงานเขียน เพื่อสร้างจุดเด่นที่แตกต่าง

งานเขียนส่วนใหญ่จึงสะท้อนความเป็นจริงขององค์กร ทั้งในเรื่องของบุคลากรและธุรกิจ โดยการเก็บกรณีศึกษาจากผู้ประกอบการ นักธุรกิจที่ไปสัมภาษณ์ พูดคุย แลกเปลี่ยนมุมมอง ผสานกับวรรณกรรมจีน ไม่ว่าจะเป็น **สามก๊ก**, **พิชัยสงครามซุนวู** รวมไปถึงประวัติศาสตร์ในยุคราชวงศ์ต่างๆ ที่ได้ศึกษามาเกือบสามทศวรรษ จนนำสิ่งเหล่านี้ไปบรรยายให้กับหลายๆ หน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยเฉพาะหัวข้อภาวะผู้นำ การสอนงาน การอ่านคน การคิดเชิงกลยุทธ์โดยใช้สามก๊ก ซุนวู มาเป็นแนวทางในการบรรยาย จนได้รับฉายาว่า “กูรูสามก๊ก”

สำหรับผลงานที่ผ่านมาเฉพาะทางด้านจีนประยุกต์ ได้แก่

สามก๊กสร้างแก้แค้นใหม่

บริหาร SMEs ด้วยกลยุทธ์สามก๊ก

ซุนวูชี้ช่องรวย

ขงเบ้งชี้ทางรวย

ยุทธศาสตร์ซุนวู กลยุทธ์ไร้พ่ายในสงครามธุรกิจ

CEO ในสามก๊ก

กลยุทธ์การบริหารธุรกิจในภาวะวิกฤตจากสามก๊ก
วิถีเล่าปี ชัยชนะของคนไม่เอาถ่าน
แทงหลัง เลื่อยขา เขี่ยบ่าขึ้นมาใหญ่ สไตส์สามก๊ก
40 วาทะชนะใจในสามก๊ก
พราง ลวง ลับ สไตส์สามก๊ก
เล่าเรื่องสามก๊กฉบับคนรุ่นใหม่
ฯลฯ

สามารถติดต่อเปี่ยมศักดิ์ได้โดยตรงที่

Email : 77Aksara77@gmail.com

Mobile : 081-985-7528

Facebook : เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป



三
國
演
義

ฉลาด รอบด้าน ด้วยวิถี สามก๊ก

เปี่ยมศักดิ์ คุณากรประทีป

หนังสือที่ทำให้มองปัญหาได้ชัด ไม่พลาดตัดสินใจผิด เพราะอารมณ์ อ่านแล้วจะได้อยู่สบาย สไตล์คนฉลาด รอบด้าน

- สร้างความได้เปรียบด้วย EQ ความฉลาดทางอารมณ์
- พัฒนา IQ ความฉลาดทางสติปัญญา ด้วยการแก้ปัญหา ยากๆ

สู่ชัยชนะด้วยแนวทางพัฒนาระดับความสามารถในด้านต่างๆ ด้วย Q (Quotient) ของบุคคล ผ่านวรรณกรรมคลาสสิก “สามก๊ก”

- ชนะไม่ได้หากไม่ไว้ใจกัน
- เก่งกาจแต่กลับไม่มีที่ให้ยืน



สุภาพใจ

 SukhapabjaiPUB



LA 0054 ฉลาดรอบด้านด้วยวิถีสามก๊ก
ISBN 978-616-14-0329-4



9 786161 403294 110-
@booktime www.booktime.co.th